

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ

ΑΝΑΡΤΗΤΕΑ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗ ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ

ΕΚΘΕΣΗ ΕΠΙ ΤΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ

«Λήψη μέτρων εφαρμογής του Κανονισμού (ΕΕ) 2019/452 για τη θέσπιση πλαισίου ελέγχου άμεσων ξένων επενδύσεων στην Ένωση για λόγους ασφάλειας ή δημόσιας τάξης»

I. Γενικές Παρατηρήσεις

A. Το υπό συζήτηση και ψήφιση νομοσχέδιο, όπως το επεξεργάστηκε η Διαρκής Επιτροπή Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων, διαρθρώνεται σε τρία (3) Μέρη και αποτελείται από δεκαεπτά (17) άρθρα, συμπεριλαμβανομένου του ακροτελεύτιου άρθρου, που ορίζει τον χρόνο έναρξης ισχύος του νόμου, και ένα (1) Παράρτημα.

Σύμφωνα με την Ανάλυση Συνεπειών Ρύθμισης που συνοδεύει το νομοσχέδιο, με την ενσωμάτωση του Κανονισμού (ΕΕ) 2019/452 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 19ης Μαρτίου 2019 (L 79/1) στην εσωτερική έννομη τάξη «εξασφαλίζεται η ευθυγράμμιση με το ενωσιακό δίκαιο» και «αντιμετωπίζεται η ανάγκη προστασίας των κρίσιμων για την ασφάλεια ή τη δημόσια τάξη περιουσιακών στοιχείων της χώρας» (σελ. 13).

Το Μέρος Α΄, υπό τον τίτλο «Σκοπός-Αντικείμενο», αποτελείται από δύο (2) άρθρα (άρθρα 1-2). Με το άρθρο 1 τίθεται ο σκοπός του παρόντος που αφορά στην ευθυγράμμιση της εσωτερικής νομοθεσίας με το ενωσιακό δίκαιο ως προς την εφαρμογή του Κανονισμού (ΕΕ) 2019/452 και στην προστασία της ασφάλειας ή της δημόσιας τάξης από τον κίνδυνο που ενδέχεται να επιφέρουν ορισμένες άμεσες ξένες επενδύσεις στη χώρα. Με το άρθρο 2 ορίζεται το αντικείμενο του παρόντος ως ο προσδιορισμός μέτρων για την εφαρμογή του Κανονισμού (ΕΕ) 2019/452, καθώς και η θέσπιση και ο προσδιορισμός του πεδίου και του τρόπου λειτουργίας του εθνικού μηχανισμού

για τον έλεγχο άμεσων ξένων επενδύσεων για λόγους ασφάλειας ή δημόσιας τάξης.

Το Μέρος Β΄, υπό τον τίτλο «Μέτρα Εφαρμογής του Κανονισμού (ΕΕ) 2019/452 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Μαρτίου 2019, για τη Θέσπιση Πλαισίου για τον Έλεγχο των Άμεσων Ξένων Επενδύσεων στην Ένωση και Μηχανισμού Ελέγχου Άμεσων Ξένων Επενδύσεων για Λόγους Ασφάλειας ή Δημόσιας Τάξης», διαρθρώνεται σε πέντε (5) Κεφάλαια (Κεφάλαια Α΄-Ε΄) και αποτελείται από δεκατέσσερα (14) άρθρα (άρθρα 3-16). Το Κεφάλαιο Α΄, υπό τον τίτλο «Ορισμοί-Πεδίο Εφαρμογής», αποτελείται από δύο (2) άρθρα (άρθρα 3-4). Με το άρθρο 3 τίθενται οι ορισμοί του παρόντος. Με το άρθρο 4 ορίζεται το πεδίο εφαρμογής του παρόντος, στο οποίο υπάγονται οι άμεσες ξένες επενδύσεις που πραγματοποιούνται στην Ελλάδα, όταν πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 6, και οι άμεσες ξένες επενδύσεις που πραγματοποιούνται σε άλλα Κράτη Μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ), οι οποίες υπόκεινται σε αξιολόγηση για λόγους ασφάλειας ή δημόσιας τάξης σύμφωνα με το άρθρο 11. Το Κεφάλαιο Β΄, υπό τον τίτλο «Μηχανισμός και Διαδικασίες Ελέγχου», αποτελείται από έξι (6) άρθρα (άρθρα 5-10). Με το άρθρο 5 ορίζονται ως όργανα του μηχανισμού ελέγχου η Διυπουργική Επιτροπή Ελέγχου Άμεσων Ξένων Επενδύσεων (Δ.Ε.Ε.Α.Ξ.Ε.) και ο Υπουργός Εξωτερικών, ενώ η Β1 Διεύθυνση Σχεδιασμού Εξωστρέφειας και Συντονισμού Φορέων Εξωστρέφειας του Υπουργείου Εξωτερικών αναλαμβάνει την υποστήριξη του ως άνω μηχανισμού. Επίσης, ορίζεται ο χρόνος ενεργοποίησης του μηχανισμού και η δυνατότητα έναρξης αυτεπάγγελτου ελέγχου άμεσων ξένων επενδύσεων. Με το άρθρο 6 καθορίζονται τα κριτήρια ελέγχου των άμεσων ξένων επενδύσεων για λόγους ασφάλειας και δημόσιας τάξης. Με το άρθρο 7 ρυθμίζονται η διαδικασία υποβολής αίτησης από ξένους επενδυτές για υποβολή σε έλεγχο και οι σχετικές προθεσμίες. Με το άρθρο 8 ρυθμίζονται η διαδικασία ελέγχου των φακέλων της ξένης επένδυσης από τα αρμόδια όργανα και οι σχετικές προθεσμίες. Επίσης, προβλέπεται ότι, για τη λήψη απόφασης ή τη διατύπωση εισήγησης, η Δ.Ε.Ε.Α.Ξ.Ε. μπορεί να συνεκτιμά, μεταξύ άλλων, τους παράγοντες του άρθρου 4 του Κανονισμού (ΕΕ) 2019/452, το ενδεχόμενο η άμεση ξένη επένδυση να θίξει έργα ή προγράμματα ενωσιακού ενδιαφέροντος του Παραρτήματος του Κανονισμού (ΕΕ) 2019/452, καθώς και το αν ο επενδυτής υπόκειται σε περιοριστικά μέτρα της ΕΕ, σύμφωνα με το άρθρο 215 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της ΕΕ. Με το άρθρο 9 προβλέπεται η διεξαγωγή αυτεπάγγελτου ελέγχου από τη Δ.Ε.Ε.Α.Ξ.Ε. για άμεση ξένη επένδυση που εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος, αν ο επενδυτής δεν υποβάλει αίτηση για την υπαγωγή της σε έλεγχο. Με το άρθρο 10 καθορίζεται η διαδι-

κασία παρακολούθησης της εφαρμογής μέτρων μετριασμού, απαγόρευσης ή αναστροφής άμεσης ξένης επένδυσης από τον μηχανισμό ελέγχου. Το Κεφάλαιο Γ΄, υπό τον τίτλο «Παρακολούθηση Εφαρμογής Κανονισμού (ΕΕ) 2019/452», αποτελείται από δύο (2) άρθρα (άρθρα 11-12). Με το άρθρο 11 θεσπίζεται το πλαίσιο συνεργασίας για τον έλεγχο άμεσων ξένων επενδύσεων στην Ένωση, σύμφωνα με το οποίο, η Β1 Διεύθυνση αναλαμβάνει την εφαρμογή του μηχανισμού συνεργασίας, όπως και την επικοινωνία και τη συνεργασία τόσο με τα άλλα Κράτη Μέλη της ΕΕ όσο και με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Με το άρθρο 12 ορίζεται η 31η Μαρτίου κάθε έτους ως η καταληκτική ημερομηνία υποβολής της ετήσιας έκθεσης από τη Β1 Διεύθυνση στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Το Κεφάλαιο Δ΄, υπό τον τίτλο «Αποτελέσματα Μη Συμμόρφωσης-Κυρώσεις», αποτελείται από τρία (3) άρθρα (άρθρα 13-15). Με το άρθρο 13 προβλέπεται η αυτοδύναμη ακυρότητα επενδυτικών συναλλαγών συνεπεία της απαγόρευσης, αναστροφής ή επιβολής συγκεκριμένων όρων ή μέτρων μετριασμού για την υλοποίηση άμεσης ξένης επένδυσης. Με το άρθρο 14 προβλέπονται οι συνέπειες της μη συμμόρφωσης με τη διαδικασία ελέγχου άμεσης ξένης επένδυσης. Στο πλαίσιο αυτό, αφενός, προβλέπεται η επιβολή μέτρων μετριασμού ή αναστροφής, αν δεν υποβληθεί η αίτηση ελέγχου ή αν δεν υποβληθεί εγκαίρως, αφετέρου, προβλέπεται η απαγόρευση της επένδυσης, αν δεν υποβληθούν όλα τα απαραίτητα δικαιολογητικά ή αν τα υποβαλλόμενα στοιχεία είναι ψευδή. Με το άρθρο 15 προβλέπονται επιπλέον διοικητικές κυρώσεις. Ειδικότερα, πέραν των κυρώσεων του άρθρου 14, προβλέπεται η επιβολή διοικητικού προστίμου από πέντε χιλιάδες (5.000) έως πενήντα χιλιάδες (50.000) ευρώ. Επιπλέον, προβλέπεται η επιβολή προστίμου έως και διπλάσιου σε σχέση με την αξία της διενεργηθείσας επένδυσης, αν ο επενδυτής δεν συμμορφωθεί με την απαγόρευση της επένδυσης ή με τα μέτρα μετριασμού ή την αναστροφή της επένδυσης, ή αν λάβει έγκριση βάσει ψευδών στοιχείων. Το Κεφάλαιο Ε΄, υπό τον τίτλο «Εξουσιοδοτικές Διατάξεις», αποτελείται από το άρθρο 16, με το οποίο εξουσιοδοτούνται οι Υπουργοί Εξωτερικών και Ανάπτυξης να καθορίζουν τη διαδικασία υποβολής αίτησης για έλεγχο και να τροποποιούν το Παράρτημα, και οι Υπουργοί Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών και Εξωτερικών να συναποφασίζουν τη διαδικασία είσπραξης των διοικητικών προστίμων.

Το Μέρος Γ΄, υπό τον τίτλο «Εναρξη Ισχύος», αποτελείται από το άρθρο 17, με το οποίο ορίζεται η έναρξη ισχύ του νόμου.

Το Παράρτημα αποτελείται από δύο (2) μέρη. Με το πρώτο μέρος καθορίζονται τα ποσοστά συμμετοχής στην επιχείρηση-στόχο και οι τομείς για τους οποίους απαιτείται ο έλεγχος για λόγους ασφάλειας και δημόσιας τάξης. Ειδικότερα, αναφέρονται οι τομείς της ενέργειας, των μεταφορών και

της ψηφιακής υποδομής. Με το δεύτερο μέρος ρυθμίζονται οι προϋποθέσεις ελέγχου άμεσης ξένης επιχείρησης σε ιδιαιτέρως ευαίσθητους τομείς, λόγω χάριν, σε υποδομές άμυνας, κυβερνοασφάλειας, και τουριστικές υποδομές σε παραμεθόριες περιοχές.

Β. Σύμφωνα με το άρθρο 288 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της ΕΕ, οι κανονισμοί της ΕΕ έχουν γενική ισχύ. Είναι δεσμευτικοί ως προς όλα τα μέλη του και ισχύουν άμεσα σε κάθε Κράτος Μέλος (Συνθήκη για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 13ης Δεκεμβρίου 2007 - ενοποιημένη απόδοση ΕΕ C 202 της 7.6.2016, σελ. 47). Ο παρών Κανονισμός δεν αποσκοπεί στην εναρμόνιση των μηχανισμών ελέγχου άμεσων ξένων επενδύσεων των Κρατών Μελών, αλλά στη δημιουργία ενός πλαισίου συνεργασίας και συντονισμού σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης, για τον έλεγχο άμεσων ξένων επενδύσεων που είναι πιθανόν να θίγουν την ασφάλεια ή τη δημόσια τάξη. Στο πλαίσιο αυτό, τα Κράτη Μέλη διατηρούν ευελιξία στον έλεγχο άμεσων ξένων επενδύσεων (βλ. αιτιολογική σκέψη 8 του Κανονισμού (ΕΕ) 2019/452, ΕΕ L 79 I/2). Παρά το γεγονός ότι η απόφαση σχετικά με τη θέσπιση μηχανισμού ελέγχου ανήκει στην αποκλειστική αρμοδιότητα κάθε Κράτους Μέλους, η απουσία τέτοιων μηχανισμών δυσχεραίνει τη συνεργασία τόσο μεταξύ των Κρατών Μελών όσο και με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή (βλ. αιτιολογική σκέψη 8 του Κανονισμού (ΕΕ) 2019/452). Ως εκ τούτου, η Ελλάδα, λαμβάνοντας μέτρα για τη θέσπιση ενός μηχανισμού ελέγχου, σύμφωνα με τον Κανονισμό (ΕΕ) 2019/452, προβαίνει στην κατάρτιση και ψήφιση του παρόντος.

Οι έννοιες της «ασφάλειας» και της «δημόσιας τάξης» δεν ορίζονται ρητά στον παρόντα Κανονισμό. Υπογραμμίζεται, εξ άλλου, «ότι ο κατάλογος των παραγόντων που μπορεί να θεωρηθεί ότι θίγουν την ασφάλεια ή τη δημόσια τάξη θα πρέπει να παραμείνει ενδεικτικός», με στόχο τη διατήρηση του περιθωρίου εκτίμησης των Κρατών Μελών ((βλ. αιτιολογική σκέψη 12 του Κανονισμού (ΕΕ) 2019/452, L 79 I/2)). Η ρύθμιση αυτή εναρμονίζεται με την παρ. 2 του άρθρου 4 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, η οποία ορίζει, μεταξύ άλλων, ότι η ΕΕ «σέβεται την ισότητα των κρατών μελών ενώπιον των Συνθηκών καθώς και την εθνική τους ταυτότητα που είναι συμφυής με τη θεμελιώδη πολιτική και συνταγματική τους δομή, στην οποία συμπεριλαμβάνεται η περιφερειακή και τοπική αυτοδιοίκηση. Σέβεται τις ουσιώδεις λειτουργίες του κράτους, ιδίως δε τις λειτουργίες που αποβλέπουν στη διασφάλιση της εδαφικής ακεραιότητας, τη διατήρηση της δημόσιας τάξης και την προστασία της εθνικής ασφάλειας. Ειδικότερα, η εθνική ασφάλεια πα-

ραμένει στην ευθύνη κάθε κράτους μέλους» (Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση της 13ης Δεκεμβρίου 2007 - ενοποιημένη απόδοση ΕΕ C 202 της 7.6.2016, σελ. 13). Ωστόσο, το Δικαστήριο της ΕΕ έχει διευκρινίσει ότι, μολονότι η ΕΕ σέβεται την εθνική ταυτότητα και την ασφάλεια των Κρατών Μελών, με αποτέλεσμα αυτά να διαθέτουν ορισμένο περιθώριο εκτίμησης σχετικά με τη διασφάλιση της εφαρμογής των αρχών του κράτους δικαίου, «εντούτοις ουδόλως συνάγεται εξ αυτού ότι η εν λόγω υποχρέωση αποτελέσματος είναι δυνατό να διαφέρει από το ένα [Κ]ράτος [Μ]έλος στο άλλο» (*Ουγγαρία κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, C-156/21, 16 Οκτωβρίου 2022, σκέψη 233). Επομένως, η ενιαία εφαρμογή των Κανονισμών απαιτεί την εφαρμογή ενιαίων κριτηρίων εκτίμησης (*Ουγγαρία κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, C-156/21, 16 Οκτωβρίου 2022, σκέψη 235).

Το Δικαστήριο της ΕΕ έχει εξετάσει τις έννοιες της «εθνικής ασφάλειας» και της «δημόσιας τάξης» στη νομολογία του και έχει προκρίνει ενιαία κριτήρια εκτίμησης, ώστε να εξασφαλίζεται, κατά το μέγιστο δυνατό, ομοιομορφία κατά την εφαρμογή του ενωσιακού δικαίου από τα Κράτη Μέλη. Ως προς τον όρο «δημόσια ασφάλεια», το Δικαστήριο έχει διευκρινίσει ότι αυτός καλύπτει τόσο την εσωτερική όσο και την εξωτερική ασφάλεια των Κρατών Μελών, και ότι «η δημόσια ασφάλεια μπορεί να επηρεάζεται από την παρακώλυση της λειτουργίας των κρατικών θεσμών και των βασικών δημόσιων υπηρεσιών, καθώς και από τον κίνδυνο σοβαρής διαταραχής των εξωτερικών σχέσεων ή της ειρηνικής συνύπαρξης των λαών ή από την προσβολή των στρατιωτικών συμφερόντων» (βλ., ιδίως, απόφαση *Land Baden-Württemberg κατά Παναγιώτη Τσακουρίδη*, C-145/09, 23 Νοεμβρίου 2010, σκέψεις 43 και 44 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία). Σχετικά με την έννοια της «δημόσιας τάξης», το Δικαστήριο της ΕΕ έχει διευκρινίσει ότι «για να γίνει επίκληση της έννοιας αυτής πρέπει (...), εκτός της διασάλευσης της κοινωνικής τάξης, την οποία συνεπάγεται κάθε παράβαση του νόμου, να υφίσταται πραγματική, ενεστώσα και αρκούντως σοβαρή απειλή κατά θεμελιώδους συμφέροντος της κοινωνίας» (βλ., ιδίως, απόφαση *Hristo Byankov κατά Glaven sekretar na Ministerstvo na vatreshnite raboti*, C 249/11, 4 Οκτωβρίου 2012, σκέψη 40 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία). Επιπλέον, το Δικαστήριο της ΕΕ έχει καθορίσει τα κριτήρια βάσει των οποίων ένα πρόσωπο μπορεί να χαρακτηριστεί ως απειλή για την ασφάλεια ή τη δημόσια τάξη ενός Κράτους Μέλους. Στο πλαίσιο του Κανονισμού (ΕΕ) 2019/452, το ζήτημα αυτό μπορεί

να προκύψει σε σχέση με ξένο επενδυτή ο οποίος «έχει ήδη εμπλακεί σε δραστηριότητες που θίγουν την ασφάλεια ή τη δημόσια τάξη ενός κράτους μέλους» ((βλ. άρθρο 4(2)(β) του Κανονισμού (ΕΕ) 2019/452)). Ειδικότερα, το Δικαστήριο έχει διευκρινίσει ότι μέτρα μπορούν να ληφθούν εναντίον ενός προσώπου «μόνο εφόσον από την ατομική του συμπεριφορά προκύπτει πραγματική, ενεστώσα και αρκούντως σοβαρή απειλή κατά θεμελιώδους συμφέροντος της κοινωνίας ή κατά της εσωτερικής ή εξωτερικής ασφάλειας του οικείου κράτους μέλους» (βλ., επ' αυτού, απόφαση *H. T. κατά Land Baden-Württemberg*, C-373/13, 24 Ιουνίου 2015, σκέψεις 78 και 79).

Τέλος, η ανταλλαγή πληροφοριών σχετικά με άμεσες ξένες επενδύσεις κρίνεται απαραίτητη βάσει του παρόντος Κανονισμού. Σημειώνεται ότι η υποχρέωση ανταλλαγής πληροφοριών εφαρμόζεται βάσει της παρ. 1(α) του άρθρου 346 Συνθήκης για τη Λειτουργία της ΕΕ, η οποία ορίζει ότι «κανένα κράτος μέλος δεν υποχρεούται να παρέχει πληροφορίες, τη διάδοση των οποίων θεωρεί αντίθετη προς ουσιώδη συμφέροντα ασφαλείας του».

II. Παρατηρήσεις επί των άρθρων

1. Επί του άρθρου 3

Με το άρθρο 3 τίθενται οι ορισμοί του παρόντος. Παρατηρείται ότι δεν ορίζεται η έννοια της «άμεσης ξένης επένδυσης». Λαμβανομένου υπ' όψιν ότι ο όρος αυτός είναι ιδιαιτέρως σημαντικός για την ορθή ερμηνεία και εφαρμογή του παρόντος, θα ήταν, ενδεχομένως, ορθότερο να προστεθεί ο ορισμός του όπως αυτός προβλέπεται στο άρθρο 2 του Κανονισμού (ΕΕ) 2019/452.

2. Επί του άρθρου 8

Με το άρθρο 8 ορίζεται η διαδικασία ελέγχου άμεσων ξένων επενδύσεων για λόγους ασφάλειας και δημόσιας τάξης. Παρατηρείται ότι δεν προβλέπεται ούτε η δυνατότητα ούτε η διαδικασία προσφυγής ξένων επενδυτών κατά της απόφασης των οργάνων του μηχανισμού ελέγχου. Η απουσία θέσπισης προσφυγής κατά των αποφάσεων αυτών δεν συνάδει με τη ρητή ρύθμισή της στην παρ. 5 του άρθρου 3 του Κανονισμού (ΕΕ) 2019/452, σύμφωνα με την οποία «οι ξένοι επενδυτές και οι οικείες επιχειρήσεις έχουν τη δυνατότητα προσφυγής κατά των αποφάσεων ελέγχου των εθνικών αρχών». Επιπλέον, ο δικαστικός έλεγχος επιβάλλεται από τη γενική αρχή της αποτελεσματικής προστασίας και το άρθρο 47 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της ΕΕ, το οποίο κατοχυρώνει, μεταξύ άλλων, το δικαίωμα της πραγματικής προσφυγής κάθε προσώπου, του οποίου παραβιάστηκαν τα δικαιώματα και

οι ελευθερίες που διασφαλίζονται από το δίκαιο της Ένωσης. Ως εκ τούτου, θα ήταν, ενδεχομένως, ορθότερο να προστεθεί αντίστοιχη ρύθμιση.

3. Επί της παρ. 1 του άρθρου 11

Με την παρ.1 του άρθρου 11, η Β1 Διεύθυνση καθίσταται αρμόδια για την εφαρμογή του μηχανισμού συνεργασίας σχετικά με άμεσες ξένες επενδύσεις, που είναι πιθανό να θίξουν την ασφάλεια ή τη δημόσια τάξη, σύμφωνα με τα άρθρα 6, 7, 8 και 9 του Κανονισμού (ΕΕ) 2019/452. Παρατηρείται η απουσία ρύθμισης για τη διασφάλιση της εμπιστευτικότητας των διαβιβαζόμενων πληροφοριών, όπως ρητά προβλέπεται από το άρθρο 10 του Κανονισμού (ΕΕ) 2019/452. Θα ήταν, ενδεχομένως, ορθότερο να γίνει αναφορά και στο εν λόγω άρθρο του Κανονισμού, και η διάταξη να αναδιατυπωθεί ως εξής: «Η Β1 Διεύθυνση είναι αρμόδια για την εφαρμογή του μηχανισμού συνεργασίας σχετικά με άμεσες ξένες επενδύσεις που είναι πιθανό να θίξουν την ασφάλεια ή τη δημόσια τάξη, σύμφωνα με τα άρθρα 6, 7, 8, 9 και 10 του Κανονισμού (ΕΕ) 2019/452».

4. Επί της παρ. 5 του άρθρου 11

Με την παρ. 5 του άρθρου 11 περιγράφεται το νομικό πλαίσιο της προστασίας προσωπικών δεδομένων κατά τη διαδικασία ελέγχου άμεσων ξένων επενδύσεων, με αναφορά στους σχετικούς Κανονισμούς της ΕΕ. Χάριν νομοτεχνικής αρτιότητας, θα ήταν, ενδεχομένως, ορθότερο στο τέλος του πρώτου εδαφίου της να γίνει η εξής προσθήκη: «(...) και μόνο στον βαθμό που είναι αναγκαίο για τον έλεγχο των άμεσων ξένων επενδύσεων», η οποία εναρμονίζει τη διάταξη με την αντίστοιχη ρύθμιση της παρ. 1 του άρθρου 4 του Κανονισμού (ΕΕ) 2019/452.

5. Επί της παρ. 1 του άρθρου 16

Με το άρθρο 16 τίθενται οι εξουσιοδοτικές διατάξεις. Χάριν συντακτικής αρτιότητας, θα ήταν, ενδεχομένως, ορθότερο να αντικατασταθεί το εμπρόθετο άρθρο «στο» από το άρθρο «στον», και η διάταξη να αναδιατυπωθεί ως εξής: «(...) στον μηχανισμό ελέγχου των άρθρων 7 και 8».

6. Επί της παρ. 3 του άρθρου 6

Με την παρ. 3 του άρθρου 6 ρυθμίζεται η αρμοδιότητα των Υπουργών Εξωτερικών, Ανάπτυξης, όπως και του κατά περίπτωση αρμόδιου Υπουργού, να τροποποιούν το Παράρτημα. Για λόγους νοηματικής αρτιότητας, θα ήταν,

ενδεχομένως, ορθότερο να αναδιατυπωθεί ως εξής η διάταξη: «Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εξωτερικών, Ανάπτυξης, και του κατά περίπτωση συναρμόδιου υπουργού, δύναται να τροποποιείται το Παράρτημα».

Αθήνα, 21 Μαΐου 2025

Η εισηγήτρια
Σοφία Γαλάνη
Επιστημονική Συνεργάτις
Επίκουρη Καθηγήτρια
του Παντείου Πανεπιστημίου

Ο Προϊστάμενος του Α΄ Τμήματος
Νομοτεχνικής Επεξεργασίας
Ξενοφών Παπαρηγόπουλος
τ. Καθηγητής του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου

Ο Προϊστάμενος της Β΄ Διεύθυνσης
Επιστημονικών Μελετών
Αστέρης Πλιάκος
Ομότιμος Καθηγητής του Οικονομικού
Πανεπιστημίου Αθηνών

Ο Πρόεδρος του Επιστημονικού Συμβουλίου
Κώστας Μαυριάς
Ομότιμος Καθηγητής της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών